

ДЕНДРОЛОГІЧНИЙ ПАРК «СОФІЇВКА»

Підготувала:
вчитель Бабинської ЗОШ
I-III ступенів
*Талащук Наталія
Олександрівна*

В основу композиційного вирішення центральної частини парку покладені сюжети з міфології Стародавньої Греції та Риму, а деякі місця нагадують оселю грецьких богів, героїв, письменників та філософів. За задумом архітектора, парк є наочною ілюстрацією до окремих частин поем Гомера "Іліада" та "Одіссея". "Софіївка" тим і славиться, що вона побудована на класичній основі, бо це практично матеріалізована в конкретних об'єктах парку Гомерівська "Одіссея". Будь-яка (перша-ліпша) композиція чи мала архітектурна форма не тільки гарна зовнішньо, але і містить в собі певний задум, виражає ідею міфу чи якоїсь події, - і все це настільки продумано і пов'язано між собою, що загалом зливається в єдину симфонію краси.

Головний вхід

Відразу біля входу в парк зліва, на схилі розкинулася природна діброва, яку назвали Дубинкою. Справді, на цьому місці колись був дубовий ліс, але від нього зберігся лише один 300-літній дуб на галявині біля Китайської альтанки. А ці дерева, що створюють картину густого природного дикого лісу, висаджені пізніше, вік їх менше 200 років. Тепер та ділянка парку милує око відвідувачів красою велетнів-дубів та свіжою зеленню газону. Вірніше було б назвати цю ділянку Грековим лісом, адже колись в цьому районі Умані був цей ліс, відомий з часів турецької навали в 1674 р. (Літопис Самовидця. - К., 1971. - с. 119). Очевидно, від назви лісу і балка, що проходить через весь парк вздовж південного його краю, дістала назву Грекової. Останні залишки Грекового лісу, що ще зберігалися у вершині Грекової балки, були вирубані і продані на початку ХХ ст. для поповнення місцевої казни.

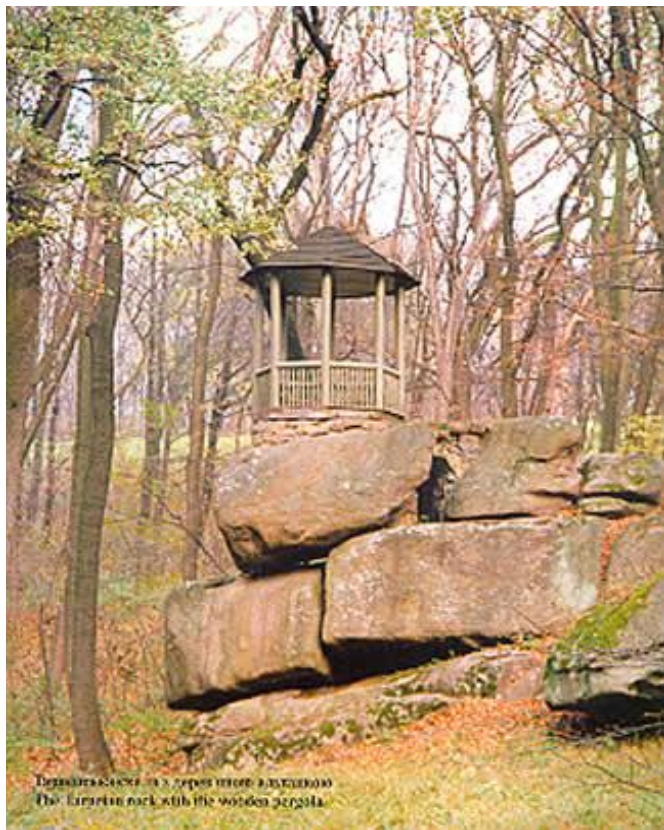
Грекова балка

300-літній дуб на галявині - Дубинка
300-years age oak-tree on the glade

300-літній дуб

Зліва далі по головній алеї - малопомітний камінь, на якому вибито і цифри "1838". Це дата будівництва Головної алеї та водопроводу. Крім того, це своєрідний пам'ятник безіменним будівельникам-майстрам, чиєю працею створювалась ця частина парку.

Переклад з англійської мови з сайту www.park.com.ua
The gazebo built with the wooden structure.

Тарпейська скеля

Далі по ходу Головної алеї на високій кам'янистій скелі видніється дерев'яна альтанка. Легкої конструкції, вона ніби завершує скелю, вдало вписується в навколишній пейзаж. Скеля називається Тарпейською. Так називається південно-західна стіна Капітолійської фортеці Стародавнього Риму, яка збереглася до нашого часу.

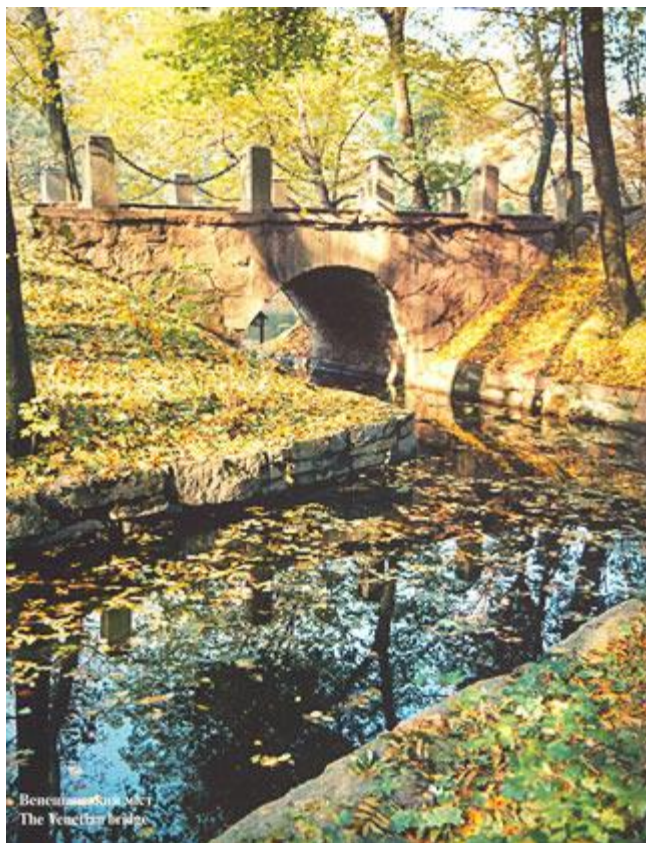
Павільйон Флори

Головна алея привела нас до павільйону Флори. Павільйон Флори - невід'ємний елемент в композиційному оформленні всього паркового ансамблю. Він виглядає велично і в той же час вишукано, граціозно, завдяки своїм точним архітектурним формам, високим струнким колонам в доричному стилі та ажурному барельєфу на фризі, що зображає листя і грона винограду. Гранітні сходи ведуть до просторого овального залу з чудовою, надзвичайною акустикою, а в проміжках білосніжних колон відкривається панорама Нижнього ставу незвичайної краси і різноманітності.

Посеред просторої дзеркальної поверхні Нижнього ставу з широко роззявленої пащі змії, що звивається на камені, стрімко б'ється з дзвінким гомоном, шумом, розпадаючись на міріади діамантових бризок 12-16-метровий стовп води. Це знаменитий фонтан "Змія". Вода надходить до фонтану по самопливному підземному водогону, викладеному з гранітного тесаного каменю вздовж дороги, яка веде від академії та оранжереї до павільйону Флори.

фонтан "Змія"

Венеціанський міст

Від павільйону Флори бере початок нижня алея, до якої прилягає двохсотлітня діброва - Дубинка, яка тут густо заросла деревами та кущами.

Праворуч від павільйону "Флора" привертає увагу виконане з гранітних клиновидних каменів арочне склепіння так званого Венеціанського мосту. Міст прикрашають гранітні пілони, між якими звисають важкі ковані ланцюги. Ця споруда, виконана в класичному стилі, прекрасно вписується в навколишній ландшафт, створює своєрідну романтичну картину. Трохи нижче мосту влаштовано дерев'яний шлюз для пропуску води в русло річки Кам'янки.

діброва Дубинка

На східному березі Кам'янки привертає увагу Кавказька гірка. Своїм мальовничим рельєфом і нагромадженням великих гранітних брил це місце дійсно в чомусь нагадує Кавказ і логічно пов'язується з міфом про титана Прометея.

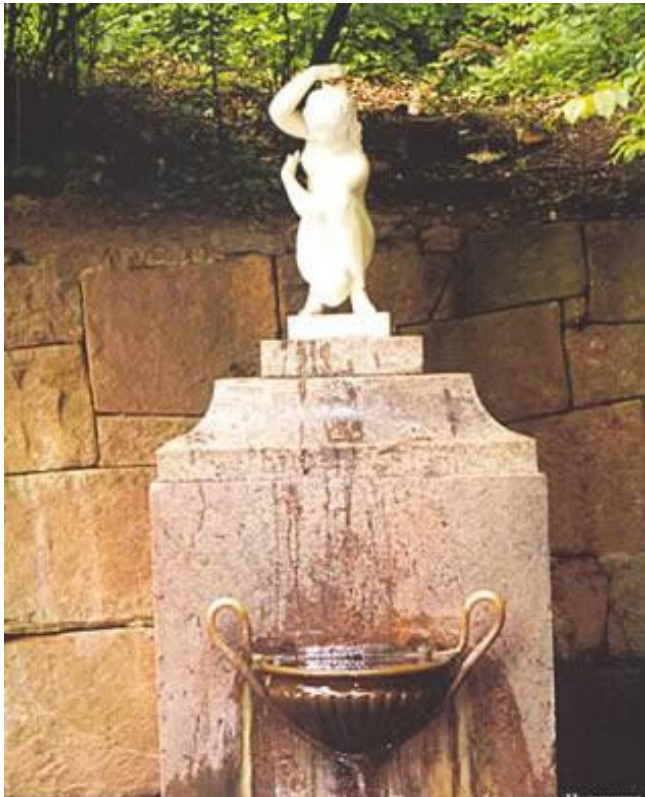
Кавказька гірка

статуя Купідона

Неподалік від Кавказької гірки у восьмикутній балюстраді на гранітному постаменті стоїть граціозна статуя Купідона (Амура). За часів Потоцького під час свят чи урочистих прийомів гостей тут звучала музика, її звуки відлунювалися скелями, деревами, водою і розносилися по всьому парку.

Продовжуючи іти Нижньою алеєю, ми побачимо джерело, розташоване в затишній відлюдній місцині біля підніжжя крутого схилу. Це джерело Гіппокрени (Іппокрени). На квадратному п'єдесталі біля джерела 1851 року було встановлено статую Венери, що купається, яка раніше стояла в гроті Аполлона. Нижче від статуї із гранітного п'єдесталу ніжно струменить джерельна вода, яка в будь-яку пору року має однакову температуру. Вода наповнює бронзову напівчашу, прикрашену декоративним зображенням вужів, і, переливаючись через її краї, стікає по гранітному підземному каналу в Нижній став.

джерело Гіппокрени

статуя Венери

Наступний об'єкт, про який варто розповісти, - грот Діани та джерело в ньому. Вхід до нього закритий з чисто гігієнічних причин, тому що із джерела гроту цілодобово раніше поступало в місто, а тепер в джерело "Залізна рура" біля Головного входу, близько 280 куб. м води. Збудовано грот в 1796-1800 рр. на підшві кам'янистої гряди. Його стіни вибито в скелі і викладено з величезних гранітних брил. Раніше в гроті стояла статуя Діани з білого мармуру. Вона ледь освітлювалася невеликою смугою світла, що пробивалася через люк зверху грота, її відображення в кришталеву чистій воді невеликого прямокутного басейну, вирубаного в центрі гранітного гроту відбивалося, як в дзеркалі. Звідси і назва джерела - "Дзеркало Діани".

Дзеркало Діани

Вхід до гроту Діани

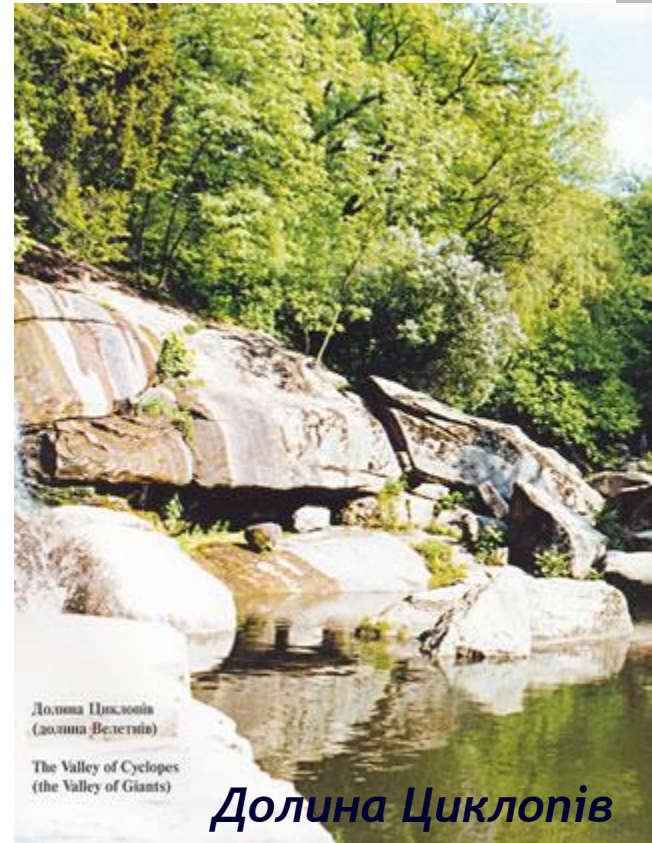
Великим водоспад

Піднявшись на ажурний металевий місток, який розміщується поряд, ви мимоволі зупинитесь, захоплені надзвичайним видовищем, одним з найбільш вражаючих у парку - Великим водоспадом, головною окрасою парку. Можна годинами милуватися яскравими переливами води, що спадає майже з 15-метрової висоти, вслухатися в її чарівну музику. Важко повірити, що водоспад - творіння людських рук. І лише піднявшись нагору, побачивши відкритий, викладений з граніту багатоступеневий канал, перекинтий через нього білий металевий місток, ви помітите, що верхню частину водоспаду створено штучно. Під водоспадом влаштовано тунель для алеї, що йде бровкою величезної природної скелі, яка служить підвалиною для Великого водоспаду. Водоспад видно з багатьох точок огляду і він виглядає особливо величним і неповторним під час повного водоскиду. Вода надходить сюди через підземну річку Ахеронт із Верхнього ставу. Побудовано водоспад в перший період створення парку.

Праворуч від водоспаду, знаходиться Долина Циклопів - так назвав Т. Темері цю мальовничо прикрашену камінням та водою місцину. Хоч як пильно вдивлялися б ви в це хаотичне нагромодження гранітних брил та скель, неможливо помітити нічого штучного, протиприродного. Проте насправді вона створена руками, потім і кров'ю невідомих героїв - кріпаків Потоцького. Під час улаштування Нижнього ставу кріпаки, вирубуючи його ложе в гранітній підосві, перемістили це каміння сюди, розташували так, ніби їх розкидали під час битв богів і титанів. Тут художня виразність досягається композиційним поєднанням малих і великих каменів в різноманітні групи та розміщенням їх серед природних скель. Пропливши Долину Циклопів, ми потрапляємо на металевий місток.

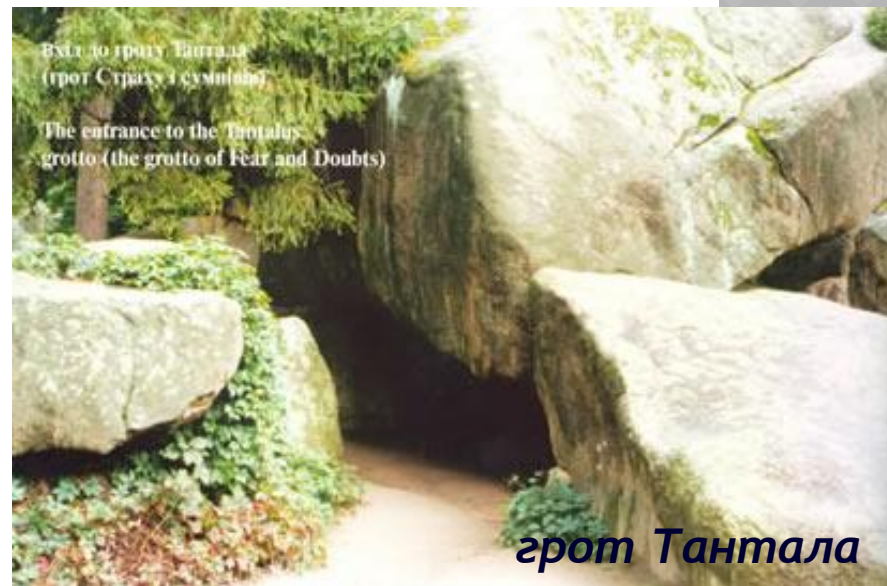

металевий місток

Долина Циклопів

Перейшовши через металевий місток ми потрапляємо на Площу зборів. Оразу ліворуч ми бачимо грот Тантала (грот Страху і сумнівів). Величезна гранітна брила, вагою більше 300 тонн, зависла без опори і утримується лише на трьох точках і, здається, ось-ось впаде. В 1910 р. один з місцевих архітекторів визнав, що камінь цей нестійкий, небезпечний для життя відвідувачів. Призначили комісію. Вона зробила висновок, що місце це необхідно загородити, а вхід - закрити. Однак, через деякий час огорожа постаріла, зруйнувалася і її прибрали, а відвідувачі парку і до цього часу уважно роздивляються цей незвичайний, єдиний в своєму роді грот, вражені оригінальним задумом Л. Метцеля та майстерністю, з якою він зумів створити цю унікальну композицію гранітних скель за мотивами грецького міфу про Тантала. Проте надійність цієї споруди перевірила сама природа. У 1838, 1976, 1986 рр., коли в Умані траплялися значної сили землетруси, грот залишився неушкодженим. 1987 року спеціалісти інституту "Укрпроектреставрація", обстеживши грот, дійшли висновку, що ця споруда цілком надійна і не становить ніякої небезпеки для відвідувачів.

Вхід до гроту Тантала
(грот Страху і сумнівів)

The entrance to the Tantalus
grotto (the grotto of Fear and Doubts)

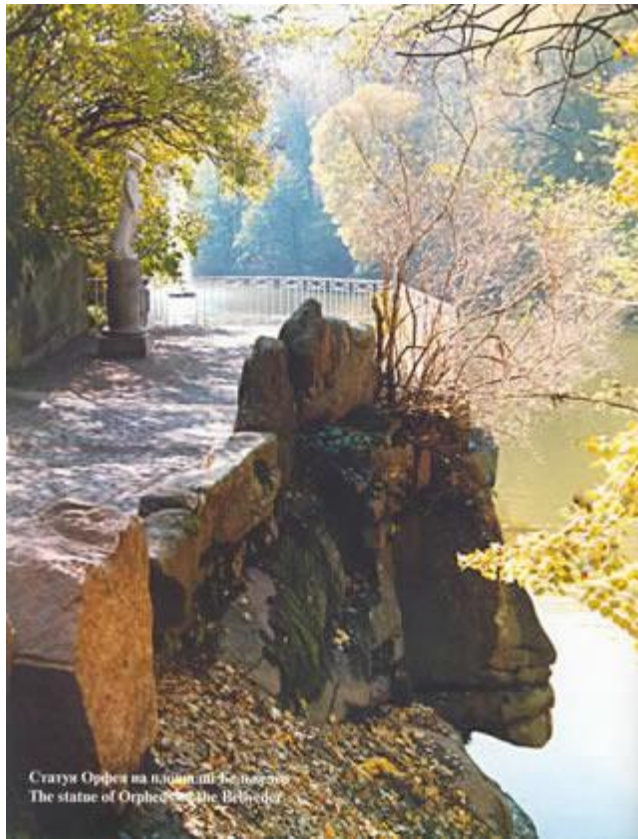
грот Тантала

Оглянувши Грот Тантала, повертаємося до центральної частини Площі зборів. Площа зборів обрамлена дерев'яними лавочками, на яких, зручно влаштувавшись, відпочивають відвідувачі. Знаходиться вона на півострові овальної форми. У центрі площі привертає увагу басейн, посередині якого височить величезна гранітна ваза. Вода в басейн надходить підземною чавунною трубою з Верхнього ставу і тримається на одному рівні, тому що надмір води відводиться в Нижній став через прокладений під землею гранітний канал. Улітку вазу прикрашають яскраві квіти, які мимоволі приваблюють погляди відвідувачів. Коли ж ідеш навкруги цього овального басейну, то маєш можливість милуватися прекрасними пейзажами, які послідовно змінюють один одного.

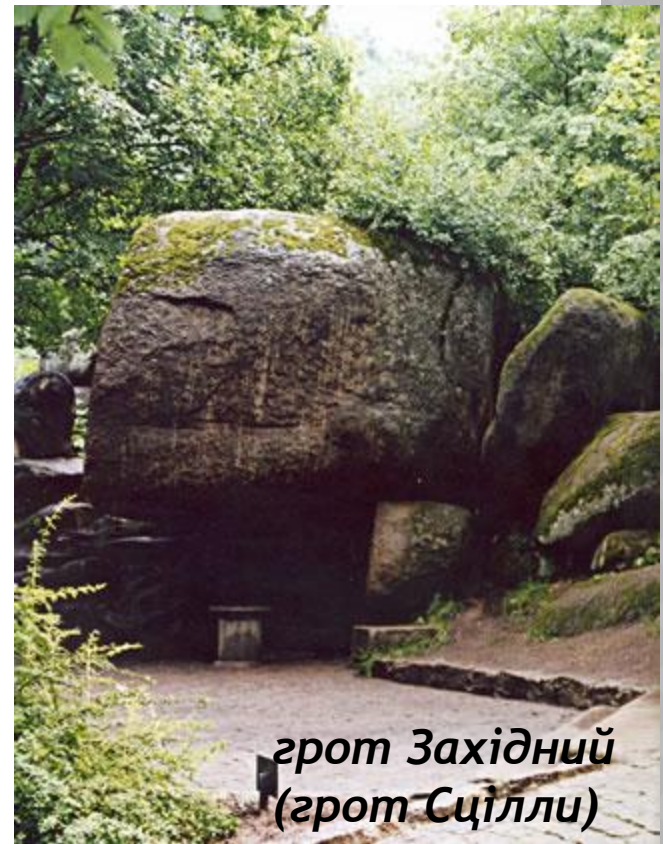

Площа зборів

З Площі зборів піднімаємося гранітними сходами вздовж величезної гранітної брили нагору. Відразу ж зліва нашу увагу привертає грот, названий І. А. Косаревським (1951) Західним. Грот створено з рожевого граніту, в ньому влаштовано гранітні лавочки та столик

**Статуя Орфея
на площадці Бельведер**

**грот Західний
(грот Сцилли)**

Пройшовши трохи вгору по алеї, повертаємо крутою доріжкою праворуч і виходимо на майданчик, вирубаний у скелі по краю крутого обриву. Цей майданчик називається Бельведер, що в перекладі українською дослівно означає "прекрасний краєвид". Оглядовий майданчик на Бельведері прикрашає мармурова антична статуя Орфея.

грот Локетек

Намилувавшись цим чудовим краєвидом, повертаємося назад і, пройшовши праворуч та догори кроків сорок, йдемо вліво по алеї, обсаженій бузком, жимолостями та іншими рослинами. Йдучи вниз по алеї, ліворуч бачимо гранітні сходи, які ведуть до гроту Локетек. Грот Локетек - масивна природна скеля. У ній вибита лавка й встановлено круглий стіл, який є єдиною прикрасою цієї споруди серед каміння. Тут в затишному місці любитель одвічної природи може на самоті помріяти під шум водоспаду і струмка, який в'ється між камінням.

Далі спускаємося алеєю до містка через русло річки Кам'янки і перед нами - Темпейська долина. У цьому місці Л. Метцель намагався створити прообраз грецької Темпейської долини. Тут, як описує Т. Темері, росли 9 берестів. Можна вважати, що вони алегорично відображали дев'ятьох синів Потоцького. Двоє з них (Костянтин та Микола) померли в ранньому віці, а також і дочка Потоцьких Гелена. Як пам'ять про рано втрачене життя, бачимо гранітний обеліск, який в сучасних путівниках має назву "Усічена колона". Біля основи обеліска покладено надмогильний гранітний камінь, який нагадує лева, що спить, а поряд шепоче струмок річки Кам'янки, майстерно розбитий на три окремих маленьких водоспади. Називаються вони "Три сльози" й алегорично виражають смуток матері за трьома померлими дітьми.

Темпейська долина

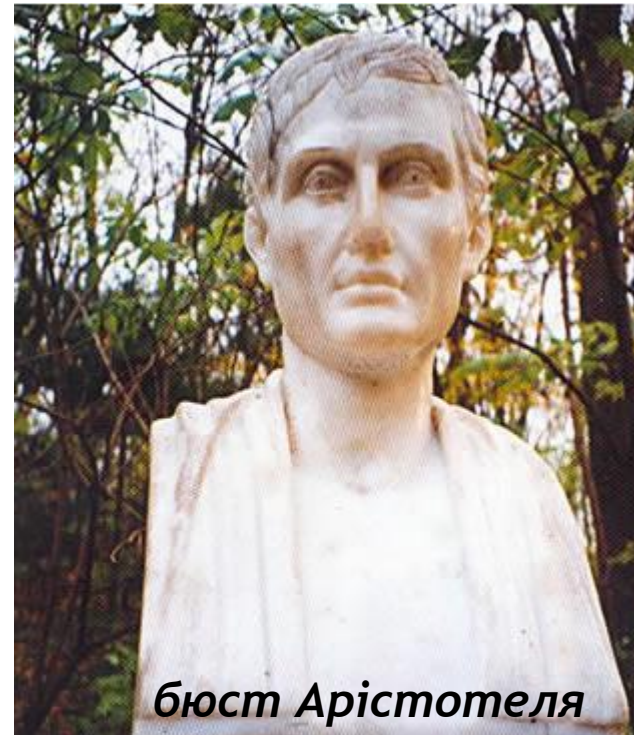
Залишаємо Темпейську долину, і перед нами відкривається одна з найкрасивіших перспектив центральної частини парку - Єлисейські поля. Праворуч, в оточенні столітніх сосен на гранітному обеліску встановлено бюст Арістотеля давньогрецького філософа та вченого. Прямуючи по алеї вглиб Єлисейських полів, ліворуч на прекрасно спланованому зеленому лужку ви побачите гранітну вазу, яка явно не гармонує з фундаментальним за розміром гранітним п'єдесталом. Праворуч лужка з вазою розташована ділянка каменів різної величини. Камені вкриті мохом, між ними ростуть поодинокі дерева і кущі. Лець помітні, в'ються між ними без певного напрямку стежки. Ця дика місцевість приваблює своєрідною, ні з чим не зрівняною красою, і ще на початку будівництва парку назвали її Критським лабіринтом.

Єлисейські поля

Критський лабіринт

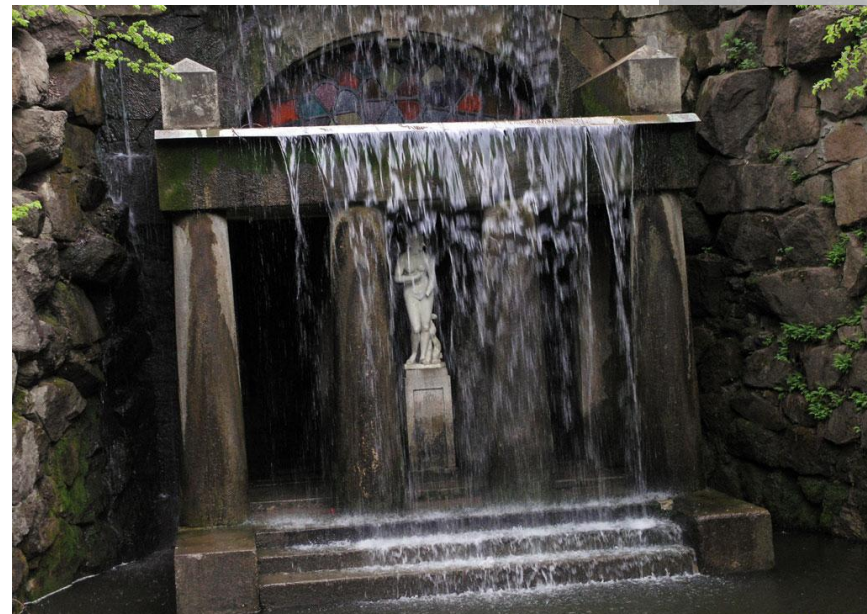
бюст Арістотеля

Прямуючи далі алеєю, праворуч побачите найбільший, висічений у природній скелі грот. Це горт Кліпсо. Вхід до нього розділений на дві половини гранітною, грубої форми підпорою, яка ніби підтримує його і надає йому цілком природного вигляду. Він досить просторий, по ньому можна вільно прогулятися, обійти навколо гранітного шліфованого круглого столу. Недалеко від входу на правій стіні ще залишилися ледве помітні видовбані в стіні два рядки польською мовою: "Забудь тут пам'ять про нещастя і прийми щастя віще, якщо ж ти щасливий, так будь ще щасливішим". Там само в правому кутку гроту влаштований невеликий водоспад, гомін якого, очевидно, і став приводом для назви гроту Левовий або Громовий. Перед гротом був встановлений гранітний п'єдестал, на якому, красувалася статуя незрівнянної богині кохання Венери. Але 1936 року її, як і інші статуї, покалічили. Після реставрації статую Венери поставили в гроті, який на відміну від інших об'єктів, нагадує своїми чіткими класичними архітектурними формами вхід в античний храм: гранітні пілони, декоративна напівциркульна арка і каскад гранітних монолітних сходів, по яких переливається потік води, виграючи всіма кольорами весняної райдуги. Спочатку цей горт називався гротом Фетіди, та коли туди перенесли статую Венери - то за ним закріпилося її ім'я.

Грот Каліпсо (Левовий грот)
The Calypso Grotto (the grotto of Lion)

горт Кліпсо (Левовий грот)

горт Фетіди

Піднімемося наверх, на греблю Верхнього ставу. Спочатку пройдемо по нижній асфальтовій дорозі до колишньої пристані порому. Звідси відкривається в усій своїй красі діорама Верхнього ставу. Нашу увагу відразу привертає острів, на якому яскраво виділяється павільйон, обсаджений екзотичними рослинами. У сучасних путівниках частіше всього його називають - Острів кохання. Він створений в перший період будівництва парку в розширеній частині Верхнього ставу, Кріпаки насипали острів вручну і надали йому овальної форми. Зв'язок з островом спочатку здійснювався з допомогою порому чи човна, а 1853 р. між північним берегом і островом розкинувся на кам'яних опорах дерев'яний місток для пішоходів.

Острів кохання

Рожевий павільйон

Центральною архітектурною точкою на острові є Рожевий павільйон - стрімка споруда, яка логічно вписалася в загальний ансамбль острова . Побудований павільйон в 1850 р. в стилі епохи Відродження. В основі плану павільйону лежить восьмикутник. З усіх боків його обрамлює фасадний навіс, прикрашений вишуканою ліпниною.

Повернемося до Амстердамського шлюзу, де завжди гамірно, багатолюдне і весело. Тут відвідувачі, ознайомившись з основними об'єктами парку, займають чергу і чекають, щоб здійснити подорож підземною річкою Ахеронт. Шлюз складається із двох взаємодіючих частин. Перша діє постійно, перекриває воду з Верхнього ставу. Внизу є контрольна заслінка, через яку з допомогою гвинта можна регулювати до певного рівня глибину води в підземній річці і в ставку, або повністю випустити воду з нього. Друга - одноразової дії шлюз, коловорот якого приводиться в рух спеціальною лебідкою, і дерев'яний щит на масивних залізних ланцюгах може або опускати, повністю перекриваючи доступ води в підземну річку, або піднімати, відкриваючи воду. Друга частина шлюзу необхідна для прогулянок на човні підземною річкою Ахеронт. Маршрут пролягає до причалу на Ахеронтійському озері.

Вхід до підземної річки Ахеронт

Амстердамський шлюз

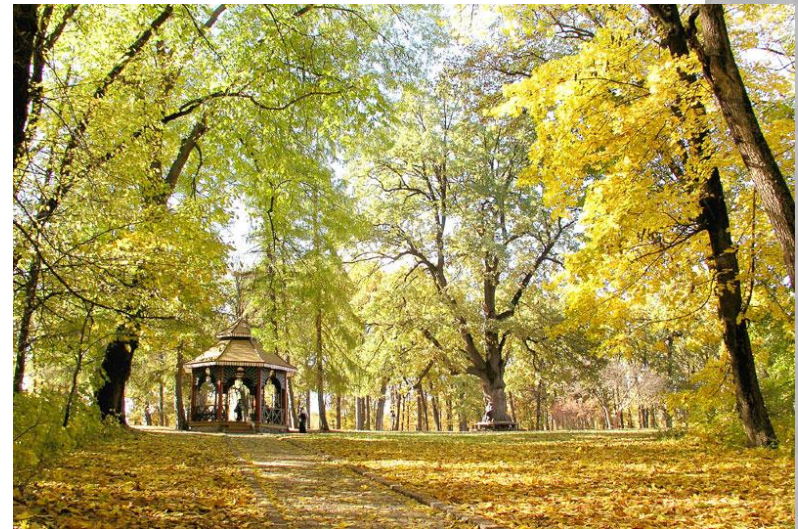
Підземна річка Ахеронт була споруджена в перший період будівництва парку, її довжина під землею - 211 м, а починаючи від Верхнього ставка - більше 223 м, ширина 3 м і висота 3 м; глибина води в каналі досягає 1 м. Протягом всього підземного каналу влаштовано 4 люки, з допомогою яких частково забезпечується його освітлення, а також здійснюється аерація. При цьому вражає геніальність інженерного розрахунку в поєднанні вибору віддалі при влаштуванні люків і вигинів каналу, що передбачає абсолютну відсутність протягу і убезпечує відвідувачів від застуди навіть в найжаркішу погоду. Стіни каналу і основа облицьовані гранітом, склепіння в основному виконано в арочному стилі у вигляді цегельних замків.

Отже, відпочиваючи в човні, що, злегка погойдуючись, повільно рухається, і спостерігаючи за люками, що, як зірки в нічному небі, повільно пропливають над головою, ви через 8-Ю хвилин побачите перед собою світлий отвір, почуєте шум води, шелест листя і спів пташок. Поступово він буде збільшуватися, розростатися і нарешті над вами розкриється небо, а ви опинитеся в круглому басейні, над яким схилили своє гілля вікові ясени, клени, а береги завиті виноградом. Це Ахеронтійське озеро. Його площа - 800 кв. м, глибина -1,5 м. На правому березі озера влаштовано люк, через який підземним каналом вода тече до фонтану Семиструмінь.

Ахеронтійське озеро

Вийшовши на берег, ви можете пройти до невеликого гарного білого залізного місточка, перекинутого через канал. А далі - дзеркало Нижнього ставу, або Іонічного моря, Нижня алея, а ще вище - тераса Бельв'ю, від неї алея, що стрімко спрямована догори, посередині штучної просіки до Китайської альтанки. Алею було викладено звичайною цеглою, а 1986 р. повністю реставровано, так само і терасу Бельв'ю. Цеглу замінили більш стійким матеріалом - плімфою, яка прекрасно вписується в навколишній ландшафт. Альтанка, зроблена повністю з дерева і пофарбована в різні кольори. Китайська альтанка із заходу прикрита ажурним гіллям модрини, а трохи збоку красується старий дуб, віком біля 400 р. - німий свідок багатьох подій, що відбувалися в цих місцях. Народні перекази сповіщають, що саме під цим дубом зустрічалися легендарні герої селянського антифеодального повстання 1768 р. Максим Залізняк та Іван Гонта. Не виключено, що саме тут обмірковували свої заповітні плани керівники Південного товариства декабристів П. Пестель, І. Давидов, коли вони приїздили в Умань до одного із активних учасників цього руху - С. Волконського. Поряд з альтанкою встановлено 1975р. меморіальний камінь на згадку про революційні події, які тут відбувалися. Поляна слугувала місцем проведення перших міських мітингів, демонстрацій, зборів.

тераса Бельв'ю

Китайська альтанка

The Chinese pergola

Повертаючись від Ахеронтійського озера до Англійського парку, який починається невеликою галявиною, ми побачимо посеред неї бюст давньогрецького філософа Сократа, встановлений на гранітному п'єдесталі 1957 р. Англійський парк займає невелику територію у формі трикутника, площею біля 2 га. Його вершина торкається воріт Уманської сільськогосподарської академії. Одну сторону трикутника обмежує широке асфальтоване шосе, обсажене столітніми липами. Друга сторона межує з партерним амфітеатром, а на лінії основи якраз і знаходиться поляна з бюстом Сократа. Територія парку густо порізана досить складним лабіринтом стежок. На ділянках парку, не дивлячись на його порівняно невеликі розміри, росте найбільша кількість екзотичних деревних та кущових рослин, цінних і в декоративному, і в лісогосподарському відношенні, їх кількість 1987 р. складала більше 100 видів і форм.

бюст Сократа

Англійський парк

На ділянці Партерного амфітеатру вашому погляду відкриються оранжереї та навчальні приміщення Уманської сільськогосподарської академії, у віданні якої вони залишилися з 1930 р., коли парк виділився в самостійну установу. Перед оранжереями та приміщеннями ділянку парку створено в трьох рівнях в регулярному стилі. Верхня частина - це стрижені газони правильної форми, краї яких прикрашають різноманітні сорти поліантових троянд. Середня частина Партерного амфітеатру утворена гранітною стіною та широкою підковоподібною алеєю, яка плавно огинає пологу частину схилу з багатою трав'янистою рослинністю, що спускається до басейну з фонтаном Семиструмівень. Гранітну підпірну стіну, поставлену 1845 р., прикрашають виткі троянди, хвилівник, дикий виноград, каприфоль, а біля краю схилу, як і у верхній частині амфітеатру, також красуються троянди.

Фонтан Семиструмінь влаштований, напевно, в перший період будівництва парку. Фонтан є невеликим круглим басейном з ажурною бронзовою вазою посередині. З центру вази стрімко вириваються вгору сім пружних струменів води. Описуючи параболу, кожний струмінь розсипається на окремі краплі, які веселим гомоном покривають дзеркальну поверхню басейну. Вода до фонтану подається підземним самотічним водогоном від Ахеронтійського озера. За рахунок перепаду місцевості, висота центрального струменя фонтану досягає 5 м. Зайва вода скидається через підземні водостоки в Нижній став. Влаштування фонтану саме з такою кількістю струменів, напевно, пов'язане з міфом, тому що число сім - символічне в багатьох міфологічних системах.

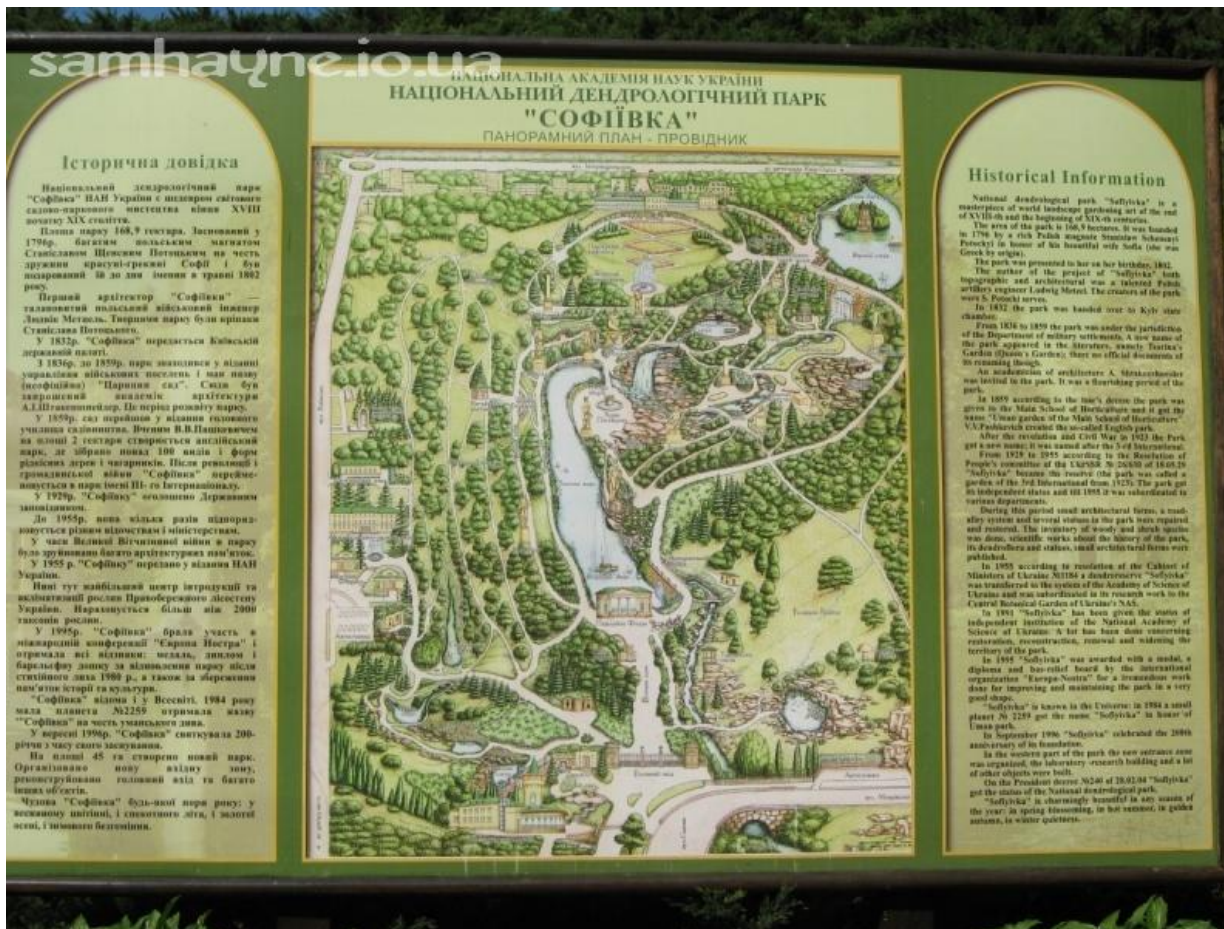
фонтан Семиструмінь

статуя Одісея

Біля фонтану Семиструмінь знаходиться статуя, що зображає старого чоловіка, обличчя його виражає біль, страждання, він намагається прикритися хітоном, щоб захиститися від холоду. Це статуя Одісея.

Від фонтану стежкою можна піднятися на Терасу Муз. Звідси відкриваються картини незвичайної чарівності та краси. Пройшовши далі Верхньою алеєю, ми опинимося на вершині тераси Бельв'ю, з якої побачимо не менш цікаві картини парку, а піднявшись вгору по алеї ми опинимось там де й починали подорож по Софіївці - біля Грекової балки.

Історична довідка

Національний дендрологічний парк "Софіївка" НАН України є цінним садово-парковим комплексом кінця XVIII століття XIX століття.

Площа парку 168,9 гектара. Заснований у 1789р. багатим польським магнатом Станіславом Шеншиком Потемським на честь дружини красуні-грекині Софії. Був подарований їй на день народження в травні 1802 року.

Першим архітектором "Софіївки" талановитий польський військовий інженер Людвік Метель. Творцем парку був віршаєм Станіслав Потемський.

У 1832р. "Софіївка" передана в Київській державній школі.

З 1836р. до 1859р. парк виконав з відома українського військового інженера і майя парку (неофіційно) "Парнича ска". Скада був заарештований владелиці архітектури А.І.Штангелішвіцера. Це період розвитку парку.

У 1859р. ска перейшов у власність колишнього учня школи Дмитра. Іванов В.В.Пашковичем на площі 2 гектара створився англійський парк, де зібрано понад 100 видів і форм різноманітних дерев і чагарників. Після революції і громадянської війни "Софіївка" передана в парк імені Ш. де Латоріанського.

У 1929р. "Софіївку" відновлено Державним заповідником.

До 1959р. вона кілька разів підпорядковується різним відомствам і міністерствам.

У часи Великої Вітчизняної війни в парку було зруйновано багато архітектурних пам'яток.

У 1955 р. "Софіївку" передано у власність НАН України.

Нині тут найбільший центр інтродукції та акліматизації рослин Причорномор'я і півночі України. Наростає близько 2000 нових видів рослин.

У 1995р. "Софіївка" брала участь в міжнародній конференції "Європейська Натура" і отримала від неї диплом: медаль, диплом і барельєфну дошку за значення парку області світового ландшафту 1989 р., а також за збереження пам'яток історії та культури.

"Софіївка" відома і з Весниці, 1984 року була планета №2259 отримала звання "Софіївка" на честь українського міста.

У вересні 1996р. "Софіївка" отримала 200-річчя часу свого заснування.

На площі 46 га створено новий парк. Організовано нову відвідувачів зону, реконструювано головний вхід та багато інших об'єктів.

Члени "Софіївка" були-ночі парку району у важкому шпиталі, і спокійно сіли, і згодом сіли, і знову не встали.

Historical Information

National Botanical park "Sofivka" is a masterpiece of world landscape gardening art of the end of XVIIIth and the beginning of XIXth centuries.

The area of the park is 168.9 hectares. It was founded in 1789 by a rich Polish magnate Stanislaw Shchenski Potemski in honor of his beautiful wife Sofia (she was Greek by origin).

The park was presented to her on her birthday, 1802.

The author of the project of "Sofivka" both topographic and architectural was a talented Polish military engineer Ludwik Metel.

The creator of the park was S. Potemski himself.

In 1832, the park was handed over to Kyiv state school.

From 1836 to 1859 the park was under the jurisdiction of the Department of military settlements. A new name of the park appeared in the literature, namely Potemka's Garden (Shenka's Garden), there are official documents of its remaining though.

An acquaintance of architect A. Shchegolevich was invited to the park. It was a flourishing period of the park.

In 1859 according to the main's desire, the park was given to the Main School of Horticulture and it got the name "Landscape garden of the Main School of Horticulture". V.A. Potemkin created the so-called English park.

After the revolution and Civil War in 1923 the Park got a new name: it was named after the 3 of May Street.

From 1929 to 1955 according to the Resolution of People's committee of the USSR № 2259 of 18.03.29 "Sofivka" became the reserve (the park was called a garden of the 3rd International from 1929). The park got its independent status and till 1955 it was subordinated to various departments.

During this period small architectural forms, a roadway system and several statues in the park have required and restored. The inventory of study and their quality was done, scientific works about the history of the park, its development and status, small architectural forms were published.

In 1955 according to resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine №1156 a dendroreserve "Sofivka" was transferred to the system of the Academy of Sciences of Ukraine and was subordinated to its research work to the Central Botanical Garden of Ukraine's NAS.

In 1957 "Sofivka" has been given the status of independent institution of the National Academy of Sciences of Ukraine. It has been done containing restoration, reconstruction, removal and widening the territory of the park.

In 1995 "Sofivka" was awarded with a medal, a diploma and bar-relief board by the international organization "Europa-Natura" for a tremendous work done for improving and maintaining the park in a very good shape.

"Sofivka" is known to the Universe: in 1984 a small planet № 2259 got the name "Sofivka" in honor of Uman park.

In September 1996 "Sofivka" celebrated the 200th anniversary of its foundation.

In the reserve part of the park the new entrance zone was organized, the laboratory-research building and a lot of other objects were built.

On the President's decree №246 of 28.03.84 "Sofivka" got the status of the National Botanical Garden.

"Sofivka" is charmingly beautiful in any season of the year: in spring blossoming, in hot summer, in golden autumn, in winter quietness.